

det viser sig, at de faste Giendommens Værdi i 20 Aar netop har fordoblet sig. Vilde nu ærede Medlemmer ved Siden af dette Fænomen sætte, at Skatterne ikke blot ikke ere blevne forøgede, men endog formindskede i den samme Tid, saa tror jeg ikke, at det er berettiget at sige, at Skattebyrden er forøget til det Dobbelte.

Dette er altsaa de Bemærkninger af en mere almindelig Natur, som ere fremkomne under denne Forhandling. At jeg ikke vil blande mig i Spørgsmaalet om, hvorvidt Forhandlingerne om Finantsloven have været for lange eller ikke, ville ærede Medlemmer vistnok af flere Grunde billige. Det staar derfor kun tilbage for mig at udtale mig om nogle Enkeltheder, som ere blevne berørte, og hvortil jeg kunde ønske at knytte nogle faa Bemærkninger. Det ærede Medlem for Veile udtalte sig om Postvæsenet. Det er fuldstændigt rigtigt, naar det ærede Medlem sagde, at Postvæsenet, uagtet det staar opført med et Overskud af omtrent 150,000 Rd., i Virkeligheden ikke har noget Overskud. Jeg tror tværtimod, at det er Manges Anskuelse, at det heller ikke bør have noget Overskud. Jeg tilstaar vel, at jeg ikke ganske deler denne Anskuelse, idet jeg mener, at det er godt, naar det kan have Overskud, og jeg vil gjerne have det, men i alt Fald vil jeg sige, at jeg ikke sørger saameget over, at dette Overskud ikke er tilstede i en højere Grad, end Tilfældet er. Smidlertid henlede det ærede Medlem Opmærksomheden paa, at der under Postvæsenet iaar er opført en betydelig Udgift, som han mente godt kunde opsættes, nemlig Ombygningen af Postgaarden i Kjøbenhavn. Det ærede Medlem henviste til en Uttring, som faldt under Forhandlingen om Postloven ifjor, og som jeg dengang tillod mig at bekræfte, men jeg vil dog sige det ærede Medlem, at det ingensinde var den Uttring, som kom her ifjor, der har foranlediget min Overveelse af denne Sag, den er nemlig meget ældre. Jeg er gaaet ud fra, at en af Hovedbetingelserne for, at Postvæsenet kan være i en tilbørlig Tilstand, at det kan besørge hurtigt og uden Feil, Forsinkelser og Sadsfert de vigtige Ojeringer, som

det har at røgte, er, at der habes ordentlige Lokaler paa de forskjellige Steder, hvor Posten besørges, og af alle disse Steder er der intet, der har en saadan Betydning for vort hele Postomraade, som netop Postgaarden i Kjøbenhavn, ikke for Kjøbenhavns Skyld alene, men meget mere for hele det øvrige Land; thi de Herrer maa vel vide, at Postgaarden er ligesaa vigtig for den, til hvem Noget sendes, som for den, der skal affende Noget. Naar de Herrer — der, som jeg haaber, ville have faaet en „Statistik over Postvæsenet“ — ville se efter der, hvor stor en Del af den hele Korrespondance, der gaar enten til eller fra Kjøbenhavn, saa ville De finde, at det udgjør en saa betydelig Del, at man uden mindste Overdrivelse kan sige, at en Feil, begaaet paa Kjøbenhavns Postgaard, føles rundt om over det hele Land. Nu har det ærede Medlem i de Motiver, der ledsage Finantslovsforslaget, fundet adskillige væsentlige Grunde, hvorfor det nuværende Postvæsen i Kjøbenhavn ikke er saaledes som det burde være, og han har ydet flere af disse Grunde sin Anerkjendelse; jeg tror ogsaa at kunne sige, at de ere uigjendrevne, idetmindste har jeg ikke kunnet se Andet. Jeg har krympet mig ved at foreslaa Rigsdagen denne Udgift, men jeg har ikke kunnet se Andet, end at det virkelig vil være et stort Tab for det hele Land, om man ikke gaar ind derpaa. Men naar det ærede Medlem saa spørger, om en saadan Udgift ikke kan opsættes, saa vil jeg dertil svare, at den er bleven opsat saa længe, som jeg paa nogen Maade kan anse det for forvarligt; naar Postvæsenet er en Institution, som Aar for Aar udvikler sig mere og mere, saa vil det, at de tilstedeværende Lokaler ere uhensigtsmæssige og utilstrækkelige, føles med stigende Styrke. Og naar det ærede Medlem særligt henledede Opmærksomheden paa Aviserne, saa vil jeg sige, at ganske vist er Avisforsendelsen, som den er her i Landet, i højeste Grad slet; men, om end i lidt mindre Grad, gælder det Samme haade om Papper og Breve, og Enhver, der særdes noget paa Postehuset, vil kunne danne sig en Overbevisning om, hvor slette og utilbørlige Forholdene ere, og i hvilken Grad det er nødvendigt, naar man vil paalægge dem, der arbejder der, at